

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XC. Ч. 122. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 30-го ЧЕРВНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 30, 1983 No. 122. VOL. XC.

ВІДБУЛОСЬ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ РАДИ ДИРЕКТОРІВ УІА

Нью Йорк, Н. Й. (УІА — Пресова Служба). — В п'ятницю, 1-го червня ц.р., відбулось Пленарне засідання Ради Директорів Українського Інституту Америки (УІА) в присутності таких членів: Зенон Баб'юк, інж. Остап Балабан, мгр Володимир Баранецький, інж. Марія Гончаренко, д-р Степан Ворох, Йосип Лисогір, інж. Володимир Назаревич, інж. Андрій Пашук, д-р Юрій Савицький, Лідія Савойка, д-р Ростислав Социнський і Андрій Добрянський, адміністративний директор Інституту.

Засідання відкрив і вів ним інж. В. Назаревич, віце-президент Інституту. Протокол попереднього засідання, копії якого секретарка Інституту інж. М. Гончаренко вже заздалегідь вислала членам Ради Директорів, після невеликих поправок щодо змісту і ортографії, був одностайно затверджений. Затверджено також звіт секретарки З. Баб'юка за останніх шість місяців.

Інж. В. Назаревич і мгр В. Баранецький подали короткий звіт з їх активності, першого як новообраного голови, а другого — як члена „Координаційного комітету неприбуткових організацій“ міста Нью Йорку, який об'єднує здебільша

(Закінчення на стор. 4)

Вашінгтонський комітет для відзначення річниці Великого голоду діє

Вашінгтон (Пресова Комісія). — У понеділок, 13-го червня, відбулась ширша нарада Вашінгтонського комітету для відзначення 50-ліття Українського голокосту в столиці ЗСА. Нарядом, в якій взяло участь 25 осіб, керувала координаційна група Комітету Наталія Слюзар, бо голова Комітету Степан Прохвицький через спізнання літака прибув на нараду як пізніше. Метою наради було заслухати звіти керівників окремих секцій про те, що вже зроблено і що ще треба зробити.

При Комітеті діють такі комісії: для пресових повідомлень англійською мовою, для видання потрібних публікацій англійською мовою, для інформування української преси, для зв'язу

(Закінчення на стор. 4)

Великою мистецькою програмою Союзівка розпочинає свій 30-ий сезон

Союзівка. — Тут, у п'ятницю, 1-го липня, розпочинається вже 30-ий літній сезон цієї відпочинково-розважальної УНСоюзової оселі, о 1-й годині вечора заважною, до якої приграватимуть постійні музиканти Оселі, відомий Алік і Дорко, та їхній так званий „Бенд“, що розпочав своє існування кілька років тому якраз на цій Оселі.

Справжні музично-вокальні програми-концерти розпочнуться у суботу, 2-го липня, о 8:30 годині вечора, виступом вокального квартету з Торонто, Канада, „Верховинки“, які виступатимуть тут вперше: перший раз вони з успіхом співали тут під час вибору „Міс Союзівки на 1983 рік“ восени минулого року. Цей квартет, із змінним складом і

Співачка Лідія Гаврилюк; Олександр і Юрій Фурди, музики.

Закінчилась зустріч лідерів советського блоку

Москва, СССР. — Лідери советського блоку закінчили у вівторок, 28-го червня, одностайну зустріч у Москві, не видавши жадної заяви з погрозами відплатних заходів на розміщення американських ракет у Західній Європі, чого сподівалися на Заході.

Хоч у склад делегації входили прем'єр-міністри, міністри оборони і міністри закордонних справ усіх країн-членів Варшавського Пакту, советські засоби масової інформації нічого не говорили про зустріч до того часу, поки делегація не приїхали і від'їхали.

Крім того, повідомлення про зустріч і заяви після зустрічі, які були прочитані в пізніх вечірніх новинах, не говорили про учасників — Советський Союз, Болгарію, Мадярщину, Східну Німеччину, Польщу, Румунію та Чехо-Словаччину — членів Варшавського Пакту.

Ці факти і відсутність погрози прийняти контраходи проти розміщення американських ракет у Західній Європі привели західних дипломатів на думку, що румунський лідер Ніколаї Чаушеску став

Заломився міст в Коннектикат

Грінвіч, Конн. — Тут ранком у вівторок, 28-го червня 1983 р. заломився міст через річку Маїяну на шляху 1-95 в Коннектикат. Ця частина широка на 35 стіп, а довга на 100 стіп, одна із десяти таких, які лунуть щільно місту, з невідомих причин запалася у ріку загортаючи зі собою два великі тягачі авто і два пасажирські. При тому загинуло троє людей, а троє було поранено. При рятіванні жертв того нещасливого випадку були також пошкоджені два поліційанти, але стан їхній не є поганий.

Міст, яким щоденно переїжджають сотні автомобілів в дорозі з Коннектикату до Нью Йорку, був збудований перед 25 роками, а недавно перейшов стейфову перевірку, і комісія ствердила, що він є у добром стані. Несподівана катастрофа на суває тепер десятки питань, чому це сталося, чи шукати причини в будові моста, чи в чомусь іншому та як забезпечити сотні інших мостів від таких випадків.

Направа буде тривати приблизно два тижні, а вміщати тисячі доїжджаючих авто на праці людей мусять шукати інших доріг до Нью Йорку та бути пригтованими на великі затримки та спізнання.

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Лері Спікс повідомив у понеділок, 27-го червня, що президент Роналд Реген відвідає в листопаді цього року Японію, Південну Корею та Індонезію. Офіційні особи, які супроводять державного секретаря Джорджа Шульца в його поїздки до Таїланду, сказали, що можуть бути додані ще й інші країни, але Китай правдоподібно буде виключений з відвідин Президента до того часу, поки прем'єр-міністр Китаю Чжао Цзянг не відвідає наперед Вашінгтону.

Однак, ці повідомлення покищо не можна підтвердити офіційно. У Вашінгтоні Кардинал Філадельфій Джан Діозеф Кроль, який супроводив Папу в його восьмиденний подорожі до Польщі, після звіту президентів Роналду Регену заявив, що він також не може підтвердити цих повідомлень. Але кардинал сказав, що він має враження, що польські власті вирішили, що „краще покітати“ з військовим станом після

В денних годинах тут відбуватимуться тенісові змагання за чашу УНСоюзу, спонсоровані УСЦАК-Схід.

Співак Едвард Іванко

Квартет „Верховинки“.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН ОБОРОНЯВ ПОЛІТИКУ УРАДУ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, заявляючи, що американська економіка „починає прояснюватися“, повідомив у вівторок, 28-го червня, що його Адміністрація переглядає свій проєкт економічного росту до 5.5 відсотка в четвертому кварталі 1983 року в порівнянні з цим самим періодом минулого року. Перед тим Адміністрація планувала запропонований зріст лише 4.7 відсотка на квартал.

Зміна в переорієнтації росту економіки, який підкреслюється вже другий раз за два місяці, вказує на те, що Адміністрація перейшла на оптимістичнішу поставу в дільній економіці.

На пресовій конференції в Білому Домі, на якій переважали питання відносно матеріалів, які залишилися в 1980 році з виборчої кампанії президента Картера, президент Роналд Реген прокоментував правильність своєї стратегії скорочення бюджету, розуміння чорних і білих та пояснив слідує проблеми закордонної політики.

Відносно Центральної Америки Президент сильно докоряв тим в Конгресі, хто голосував за скорочення військової допомоги для Сальвадору та інших дружніх країн Центральної Америки. Президент заявив, що своїм „звичайним“ його пропозиції, вони створюють умови, в яких ці країни чекає „негайна смерть“ або стікання кров'ю до смерті.

Відносно того, чи аме-

Контроверсійні заяви у справі Л. Валенсі продовжуються

Гданськ, Польща. — Джерела, близькі до колишнього лідера забороненої профспілки „Солідарність“ Леха Валенсі, повідомили в по-неділок, 27-го червня, що Папа Іван Павло II під час зустрічі з Валенсою минулого четверга, заявив, що військовий стан може бути закінчений у вересні, якщо заборонені організації припинять вуличні демонстрації.

Ці джерела також повідомили, що Папа сказав, щоб „Солідарність“ припинила вуличні демонстрації та уникла вуличних безпорядків, „за всяку ціну“, тоді польський уряд, крім скасування військового стану, зможе також проголосити обмежену амністію для політичних противників.

Поліформовані особи заявили, що таке полагодження може бути прелюдією до утворення якоїсь організації під опікою Католицької Церкви і під керівництвом когось іншого, а не Валенсі. Така організація повинна буде замінити „Солідарність“, яка виникла в серпні 1980 року і була заборонена проголошенням у грудні 1981 року військовим станом.

Помер письменник Ігор Костецький

Нью Йорк, Н. Й. — Нью-Йоркська Група Поетів через свого речника Богдана Бойчука повідомляє зі сумом, що в Німеччині, у вівторок, 14-го червня 1983 року, упокоївся на 70-му році життя Ігор Костецький (псевдо), драматург, прозаїк, літературний критик, перекладач, режисер і театрознавець. В Енциклопедії Українознавства (1959 рік) про св. п. І. Костецького написано, що він народився 1913 року, друкувався почав з 1941 р., поєднував модерністичні вирази за-

„На горі“, був дільний як журналіст. Проживав постійно на еміграції в Німеччині.

ГОЛОВНИЙ ПРОВІДНИК мусулманів в Єрусалимі Шейх Саад ель-Дін ель-Алямів видав релігійне розпорядження для мусулман вбити президента Сирії Гафеза аль-Ассادا. Розпорядження має велике релігійно-символічне значення і наступило після того, як Ассад наказав вислати з Сирії лідера Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата. Муфті Єрусалиму 80-літній Шейх зробив свій заклик вбити президента Сирії на тій основі, що Ассад дозволив убивство мусулман, а тому він сам більше не вважається мусулманином.

АРХИПАСТІРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

ДО ВСЕЧЕСНОГО ДУХОВЕНСТВА І ПОБОЖНИХ ВІРНИХ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, У ВІЛЬНОМУ СВІТІ СУЩОЇ

Дорогі й улюблені Брати і Сестри! Радісно нам повідомити Вас, що 27-29 травня цього 1983 року, в катедральному храмі Преображення Господнього у Лондоні, Англія, відбувся Шостий Собор Митрополії Української Автокефальної Православної Церкви, що існує й діє поза межами України, у вільному світі. Соборне діляння було попереджене усердно до Всесвітнього благодійного молитовного про зіслання на учасників Собору Святого Духа та приступленням їх до Свв. Сповіді і Причастя.

Ствердивши з сумом і болем зростаюче все на силі знущання Москви над релігійними почуваннями українського народу на Батьківщині, зокрема вродовж останніх 65 років, виявлене насамперед у руйнуванні стародавніх святих нашого народу та у фізичному винищенні Ієрархії, священників та сотень тисяч побожних мирян — вірних Святої УАПЦеркви, учасники Собору вшанували поминальною молитвою усіх мучеників і страдників нашого народу, що життя своє віддали в боротьбі за Правду Христову на землі та за волю і державність українського народу. Окремою палкою молитвою Собор пом'янував понад сім мільйонів мучеників — жертв Великого голоду, життя яких 50 років тому людонависнилося і безбожна Москва насильно скоротила в мукх свідомо нею влаштованого на Україні голоду.

Наявність значної частини нашого народу поза межами України, що оселилася в багатьох країнах вільного світу, Собор сприйняв як вияв Божої ласки у дні тяжкої неволі, в якій перебуває більшість української нації, та, що головне, як дію Премудрого Промислу Божого, що постійно діє — лікуючи немиче й поповнюючи нестачуюче. Звільняючи частину нашого народу від страху неволі і лаючи цій частині змогу свободно і творчо дяти, — Собор добачив у цьому перст Божий, який накладає на кожного, хто знайшовся на вольній волі, невідлунний обов'язок — жити не лише собі в догоді і на власну користь, але і насамперед — Богові на славу, а найближчому ближньому, рідному по крові і кості народові українському, на його насушну потребу.

Мурами, в яких не тільки народжувалась, помножувалась і переживувалась духовна сила нашого народу, ось уже тисячу років були мури Української Православної Церкви, яка на Батьківщині перебуває тепер у неволі, позбавлена права діяти назовні та бути творчою частиною українського національного організму, як це було у віках. Тому у цю вельми тяжку добу буття української нації та її життєдайної частини — Української Православної Церкви, Собор уважав за найбільш почесний обов'язок, поза межами нашої Батьківщини сушії, як і на протязі тисячолітнього її існування, сприяти розвитку української культури в усіх галузях, зосібна ж постійно дбати про розвиток української православної богословської думки.

У зв'язку з цим Собор висловив шире признание тим людям чину, які довели до існування на чужині української православної теологічної школи — Св. Софійської Духовної Семінарії як учбового закладу. За чергове завдання Собор вважає: створення на базі цієї школи наукового теологічного закладу, зокрема необхідного для придбання власних навчальних кадрів.

Ідею покликання до життя власної духовної школи український православний загальний поза Батьківщиною зустрів з радістю і щед्रो допомогою і здійснити. Поширення ж діяльності Семінарії в науковому напрямку буде вимагати значно більшої допомоги з боку вірних нашої Церкви. Собор висловив певність, що вірні і тут виявлять свою щедристь на Боже діло. Проте, на думку членів Собору, найбільше зусилля Ієрархії, духовенства і особливо родичів та загалу вірних нашої Церкви повинно бути скероване на негайні пошуки кандидатів, охочих до навчання теології та до пастирського служення. Мусимо знати, що дотеперішній шорочний доплив молодших пастирів є трагічно невислащальний. Без побищення священничих кадрів нашої Церкви грозить доля свічки, що прискороно скапується на вітрі. Тож не лише знати про це, але й постійно про це пам'ятати повинні ми всі — діти Страдницької Церкви нашої.

До полагоджених Собором справ загального значення належить перегляд дотепер обов'язуючого статуту УАПЦеркви, до якого Собор вніс необхідні додатки і поправки, між іншим і такі, які викликала потреба узгодження відомості, які регулюють взаємини Церкви з державою. Крім того Собор уважав за необхідне довершити поділ організаційної структури УАПЦеркви поза межами України на чотири церковні провінції — єпархії, а саме: Західноєвропейську, з катедрою у Парижі; Велико-Бритійську, з катедрою в Лондоні; Австралійську, з катедрою в Сідней, та Південно-американську, місце катедри якої буде устійнене згодом, після єпархіального собору. Одночасно з цим Собор признав на становище єпархіальних єпископів: Владику Анатолія на єпархію Західноєвропейську, підносячи його до сану архієпископа і заступника Владики Митрополита, а Владику Володимира — на єпархію Велико-Бритійську й Вікарія Митрополита для спеціальних доручень. Крім того Собор доручив Владиці Володимирові тимчасову духовну архіпастирську опіку над Австралійською єпархією.

Собор привітав Ієрархію. Духовенство і вірних двох існуючих у вільному світі Церков — митрополії: Українську Православну Церкву в ЗСА та Греко-Православну Церкву в Канаді, висловлюючи братню у Христі радість, з приводу довершеної дотепер спільної праці для гідного відзначення 1000-ліття Хрищення України й тисячоліття існування Української Православної Церкви.

Висловлюючи Українській Православній Церкві в ЗСА подяку за велику і далекойдучу поміч тим православним українцям, що знайшлися поза межами України після Другої світової війни, особливо ж за допомогу і всебічну поміч Ієрархії і духовенству Української Автокефальної Православної Церкви у почесному ділі — організації релігійної служби наших людей у країнах вільного світу, Шостий Собор УАПЦеркви урочисто освідчив, що Митрополія Української Автокефальної Православної Церкви і надалі залишається вірна засаді, що спільний духовний провід обох сестер-митрополій і надалі буде виявлятися назовні у спільному Соборі Єпископів.

Соборне діляння закінчено молитовно-благанням до Всесвітнього, щоб благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога і Отця і причастя Святого Духа постійно перебували з усіма нами.

Ваші у Христі:

† Митрополит Мстислав
† Архископ Анатолій
† Єпископ Володимир

Червень 3, 1983 р. Бо. Оселя Ап. Андрея Первозванного. С. Бавид Брук, Н.Дж. ЗСАмерици.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСОУ \$1.25 місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Недолітки й проблема безпеки

У зв'язку зі закінченням шкільного року в усіх американських середніх школах, запрошено до Білого Дому 140 найкращих учнів і учениць з різних стейтів. Це запрошення мало бути їм нагородою за їхню пильність та залишити на все життя сполин, яким будуть пишатися перед рідними та приятелями. Між запрошеними була й 17-річна дівчина із стейту Нью Джерсі, Арієля Гросс. Вона виховувалася, що думає використати нагоду і передати Президентів листів, в якому поручатиме йому замороження атомового арсеналу зброї на теперішньому рівні, як це схвалила окремою резолюцією Палата Репрезентантів. Але дівчина боялась, чи їй це не пошкодить у школі. Дізнавшись про це президент Реген не тільки не відстрахив цієї дівчини від її заміру, але несподівано запросив до свого кабінету у Білому Домі і перевіз з нею 20-хвилинну "дискусію". Вийшовши після того до всіх інших запрошених малолітніх гостей Президент підкреслив, що кожний і кожна має право мати такі погляди, як кому подобається, і що на це в Америці існує свобода слова, щоб без страху признаватися до своїх поглядів. „Але, — закінчив Президент, — треба пам'ятати, що привілей (свободи думки і слова) пов'язаний з відповідальністю, щоб даний погляд був слушний”.

Сімнадцятирічна Арієля Грос перевела власну „пресову конференцію”, на якій призналась, що в розмові з президентом Регеном вона здебільшого мовчала і слухала та не переривала Президентів, „бо це ж такі Президент”. Але вона (заявила) налякалась більше, аніж з радіотелевізійних проголошень, коли почула безпосередньо з уст Президента, що він не відхилиться від шляху побилювання американської збройної сили, бо в цьому гарантія миру. „Ми говорили про стратегію війни, якої не можна виграти”, — заявила резолютна дівчина.

Хоч не можна згорі виключити, що 17-літня школярка настільки цікавиться проблемами оборони, що викристалізувала собі власну думку на стан атомового арсеналу, проте вірогіднішим буде здогад, що того листа до президента Регена з підтримкою концепції „замороження” існуючого стану атомової зброї написав їй хтось інший — член родини чи хтось із приятелів з демократично-ліберального табору. Реген давно відкинув концепцію „замороження” атомової зброї, бо це дало би перевагу Советському Союзу в цілому ряді різних родів зброї, особливо щодо ракет далекого засягу з атомовими „головками”. Але що на цьому може розумітися навіть найбільш талановита 17-літня дівчина? Що вона знає про Схід Європи, — що вона знає про історію російського імперіалізму, — як вона може орієнтуватися в деталях двох договорів Америки із СССР про обмеження стратегічної зброї, СALT I і СALT II? Чи та відважна талановита дівчина знає, що таке силловий чинник у політиці? Чи вона знає, що таке доктрина Кісінджера про „рівновагу сил”, яку він прийняв від Меттерніха?

Кожний американець чи американка як-так активні в громадському житті з амбіціями йти шораз вище по суспільній драбині, дбає про „паблік рілейшен” — зв'язок з громадським. У штабі Білого Дому заздалегідь планують і поручають Президентів, кого він повинен запросити, з ким і де зустрітись, куди поїхати, а про зміст його виступів дбає він сам, його співробітники і його „спічмейкери” з-посеред найбільш талановитих публіцистів. Отже й оті відвідні групи середньоскільників належали до категорії „зв'язку з громадським”. Президент Реген використав нагоду, щоб підкреслити засадниче право і привілей ЗСА мати свою думку і без страху за будь-які прикрий наслідки вільно висловлювати. А проте в даному випадку вирине сумнів: чи варто дебатувати з 17-літньою дівчиною-школяркою над проблемою атомової зброї? Чи така навіть дуже талановита й умово розвинена дівчина має вже свій світогляд, опертий на знання, придбані оцією освітою і життєвим досвідом? Чи включення у „зв'язок з громадським” — „паблік рілейшен” 20-хвилинна дебата на приватній авдієнції Президента наймогутнішої країни, оправдане шуканням всіх способів, щоб зберегти популярність Президента? Чи це не була пуста витрата часу, якого завжди замало для кожного президента ЗСА з його велетенськими конституційними правами, але й обов'язками та відповідальністю перед народом і історією?

Очевидно, Арієля Гросс стала „геройкою” у власних очах, в очах своїх батьків і приятелів, а може й цілою містечка. Проте, коли пригадати завагу Президента, що треба не тільки мати свою думку, але й треба, щоб ця думка була мудра і доцільна — то виступ Арієлі Гросс був дуже далекий від героїзму.

У Женеві під час розмов про роззброєння, американські представники знову висунули справу заборони всієї хемічної та біологічної зброї, при цьому вимагаючи — дуже сильної і переконливої, взаємодіючої, перекірки. Вишестоядні вимоги переходять у значній мірі всі до теперішніх міжнародних домовленостей, які на самому ділі не містять у собі ніякої взаємозобов'язуючої верифікації.

Крім цього ЗСА намагаються впливати та створити в ОН міжнародну комісію для перевірки, при чому обвинувають Советський Союз, як і теж його союзників, що вони вживають заборону хемічну зброю в Афганістані та Південній Азії. А надобавок, представник Америки К. Едлеман заявив, що ЗСА мають теж наявні докази того, що, підтримуючи Советський Союз збройної сили Етіопії, вживали хемічну зброю проти воєнік-самостійників у дуже завзятому і затяжних боях у Еритреї.

Оце вже другий рік за чергою, як теперішній Уряд настоює, щоб Конгрес затвердив початкову суму 150 мільйонів доларів обновилення хемічного арсеналу ЗСА, невідмінно потрібного того роду зброї, щоб, у випадку есентуальної війни із СССР мати хемічний арсенал для відстрашування,

Ярослав Курдидик

ХЕМІЧНА ЗБРОЯ ЗНОВУ АКТУАЛІЗУЄТЬСЯ

цього віроломного і обманливого ворога. Але, як виявляється — хемічна зброя, була саме однією із посередніх позицій, що її зрізав Конгрес, при устійнюванні оборонного бюджету.

Західні речники в справі озброєння кажуть, що питання хемічної зброї вимагає окремої і дуже чіткої оформленої клязули, якщо йдеться про остаточне устійнювання, чи пак, — повне завершення договору про роззброєння. Деякі американські, як теж союзницькі мілітарні аналітики, заважають із повною слушністю, що, як можна взагалі вірити урядові СССР, що він, мовляв, зредукує будь-яку зброю, будь вона нуклеарного чи конвенційного типу, у першу чергу в Європі, коли Москва, дослібно насилує і не дотримує домовлень відносно хемічної та біологічної зброї.

Міжнародні політичні речники заявляють, що якраз тепер, коли ЗСА намагаються поширити контролю і над хемічною зброєю — не маючи належної підтримки від інших країн, — то якраз цей факт підтверджує, що ЗСА ставляться

дуже серйозно і вимогливо до контролю роззброєння.

Як пригадуємо, це вперше у минулому році, ЗСА вдалося здобути правдивий та переконливий доказ на те, що советська армія в Афганістані і збройні сили у Південній Азії, яким СССР доставили хемічну та біологічну зброю, такі її вживали. Для доказу, окремі Комісії при ОН представлено було советські противітні маски, на яких було видно залишки жовтого пілу, що його згодом ідентифіковано, як мікотоксин, асоційований із т. зв. „жовтим дощем”. Преведені автопсії у Ляосі і Камбоджі ідентифікували і підтвердили наявність токсинів.

Але і дуже дивним-дивом комісія при ОН для розгляду цієї справи не змогла ніяким чином осягнути фінального підсумку і висліді. І для того, щоб доволити більшість, що її становлять країни із Третього світу, з яких чимало опинились під комуністичним впливом, — видала солоомітніське-реторичне експертну, що мовляв, хоч і експерти з ОН були вибрані для перевірки вжитку хемічної зброї і ствердили

наявність токсинно-хемічних субстанцій, але їм важко, а то й неможливо було перевірити та устійнити, якого типу були ці токсини — штучно-хемічного, чи теж природного походження?..

У висліді того роду експертизи, ЗСА тепер настоюють на тому, щоб на міжнародному форумі, перевести якнайшвидше верифікацію із теперішніх, вже існуючими домовленнями та протягом найближчого 10-тирічного періоду-унесхлдити або і знищити всі запаси хемічної зброї, включно із приміщеннями і влаштуваннями для продукції. А в майбутньому, підписання кожного домовлення, в якому не доставляти строгих верифікаційних стандартів — слід буде вважати не лише обманом, але теж помилковим і загрозливим для дійсної і правдивої контролю роззброєння. При чому американські мілітарні речники так і кажуть: „Ми свідомі того, що наші пропозиції є може і понадмірно сурові, але вони є водночасово дуже ясні, несомплектовані, чіткі, переконливі і практичні”.

Найважливіше, що політика ЗСА керується цим, щоб не вживати ніколи хемічної зброї, хіба за винятком відплати, тобто якщо б її поважився хтось вжити перший!

проходили у справі шкільництва й були широко коментовані в англоамовній шоденній пресі.

В деяких випадках вчать нескваліфіковані вчителі і можливо, що ліпше не мати вчителя, замість такого, який не вчить, а „пусе” дітей. Є випадки в наших школах, де діти „вчать” вчителя, бо вони краще знають свою мову з дому, від своїх батьків.

Слід теж поробити заходів, щоб в підручниках історії, які вживаються у публічній шкільній системі, була написана правда про Україну. Це залежить найбільше від самих вчителів, які складають курс навчання і приписують підручникам, хоч загальні напрямні історії видає Міністерство освіти.

Український провід

Побудова українських складових організацій (головно Комітету Українців Канади), діяльність громадських, політичних організацій і їхні проводи завжди знаходили своїх критиків. Ця тема для деякого „популярна”, а для багатьох „нецікава”.

Про діяльність відділу КУК-у в Торонто доповідав Іван Романчук. Він заступником голови КУК-у і представником до цієї організації від Братства Католіків Канади.

КУК — центральна організація, до якої належить 36 організацій, з двома представниками і двома голосами кожна, незалежно від своєї кількості членів. Завдання КУК-у керувати політичним і культурним життям, щоб спільно вис-

(Закінчення на ст. 3)

Краса — це наша сила

Заснований у 1952 році Український Національний Музей, завдяки невтомній праці його довголітнього тепер уже покійного директора д-ра Романа Вереса та кількох його працьовитих помічників, пройшов через різні етапи в несприятливому оточенні, мужньо витояв — і не зазнав, а вріс і зміцнів. Тепер наша колонія на півночі Чикаго стала знана під офіційним іменем „Ukrainian Village” (до речі, це не зовсім „село”. В ЗСА „село” стоїть на тім самім рівні, що й місто, відрізняється хіба розміром. Нас же у Чикаго таки не досить того, щоб назватися „Українським Містом”, ніде правд діти). Музей фігурує у туристичних маршрутах, і до нього підїжджає спеціальний „культурний” автобус. Отож, до нашого музею приходять неукраїнські відвідувачі, часом і цілі експерсії. Мусимо виправдати свою репутацію, бо в тім самім списку є і такі на весь світ славні об'єкти як Інститут Мистецтва, Музей Науки й Індустрії, а також і наш, покищо не на весь світ славний, але надійний Інститут Модерного Мистецтва.

Гості перш за все звертають увагу на наші манекени в українських строях. І вже давно стояло питання про скляні шафи для таких манекенів. Щоб дістати на те кошти, дирекція музею, а спеціально імпрезова референтка Анна Кульчицька та її вірна помічниця Віра Самида, влаштували 12-го червня цього року Показ нагороджених вишитих суєнок, після чого був виграш мистецьких творів.

Хоч соняшний літній день віднавив багатьох на пікніки, градації та родинні прийняття, усе ж у приватній залі СУМА зібралось яких 150 осіб полюбуватись нашими народними шедеврами. А Кульчицька за сценою шикувала модельок у тематичні групи, і одна за одною пані і панночки виводили на сцену барвисті, різноманітні й часом химерні вишиті й апліковані вбрання.

— Вибачаюсь, але це вбрання не підходить, — промовила упорядниці до однієї дівчини, одягненої в обтіслий чорний штани й вишиті блузку.

— Чому? За те, що штани? Чи ж то ми такі вже старосвітки?

— Ні, через блузку. Вона румунська.

Блузка справді була румунська, але близька до буковинської. Як подумати, то від нас крадуть, або, м'яко кажучи, позичають все що хочуть, даліші і ближчі сусіди — то може й нам можна взяти те, що гарне, трохи його українізувати та й присвоїти? Адже ж навіть наші рідні шаварви запозичені від турків, та чи тільки одні шаварви?..

Тематично суєнки групувались у „народні”, „княжівські”, „бароккові”, „трипільські” й мішани, що їх не можна б назвати „різними”.

„всюкі” й „ніякі”. Вони були вишиті бойківськими, буковинськими, космацькими, яворівськими, сокальськими, політаськими, киявськими, потавськими, гуцульськими й трипільськими візорами, всім українським стилями і навіть аплікацією. А Кульчицька милується старовинними взірцями, що застосовують срібло, золото, намисто й навіть хутро. Цей стиль відображає часи нашої найвищої слави, і тепер ми його мусимо би відновити й розвинути. Взагалі, коли порівняти з неписаними законами й догмами вишнваних вечорниць яких десяти-п'ятнадцять літ тому, тепер відчуватися лібералізація норм „питомено-українського” мистецтва. Те, що раніше вважалося неможливим „сречиним”, тепер вважалося тарним, модерним, свіжим і таки непомітно українським. Як і все на світі, наше мистецтво, в тім числі й вишивка, не стоїть на місці, а росте, розвивається і розквітає.

Моделі були різні. Першою вишила Марійка Банах, вбрана в весільну суєню, вишито ніжно по серпанку. За нею йшли пані і панночки різного віку й комплекції. Заповідачка Ліда Ткачук спеціально завважала: „Чому вишито суєню мусить мати тільки молода і струнка дівчина? Відповідний крій і підібраний взір всім буде до лиця”. І після цього на сцену вишила огрядна, симпатична старша пані. Далі заповідачка зазначила, що й чоловіки можуть — і мусять — носити вишите вбрання. На сі слова з'явився, на жаль, сльинний у цім показі, чоловік у вечірнім убранні з вишитою сорочкою. А це цікаво, що одну з суєнок вишивав 82-літній пан. Тепер же настало рівноправ'я, отож кожний чоловік може братися за голку.

У коротких перервах між групами моделей були музичні точки і акробатичний танок талановитої Люсії Струс.

Виграш, квитки вступу, і кава з солодким дали прилизно ту суму, що потрібна для скляних шаф. Отже, ця маленька мета досягнена. За це подяка належить перш за все нашим десяткам найкращим мистцям, що дали чудові твори для вигравання, ентузіастичним моделям, серед яких були й деякі вправні, професійні (Мирослава Струк), працівницям Музею, що, разом із директором Емілієм Басюком, подала приємний буфет, а перш за все — нестомній і талановитій керівниці цієї імпрези Аніі Кульчицькій, що позбирила й посортувала всі суєнки, багато з них з її власної колекції. Більшість із тих суєнок було її роботи, а крім того — проєктив надзвичайно талановитої Соломії Кавки, Аніі Білінської, Александри Савин та інших.

Серед моделей з'явилася також і Анна Черніш із своїми вишивками.

(Закінчення на ст. 3)

Микола Лівичийський

ДЦ УНР В ЕКЗИЛІ МІЖ 1920 І 1940 РОКАМИ

XVIII.

Так само в усіх названих країнах існували організації колишніх Воєнік Армії УНР. У Франції ці організації були очолені ген. О. Удовиченком, в Румунії полк. Гнатом Порохівським, у Польщі очолювали ці організації по черзі генерал О. Загородський, генерал Базильський і генерал Куш. В Чехо-Словащині на чолі комбатантів стояв один час полк. А. Кмета, пізніше полк. В. Прохода. Всі вони були об'єднані в центральній організації, що її очолював генерал В. Сальський.

Всі вичислені організації емігрантів і колишніх воєнік були ліквідовані з приходом до цих країн німецько-гітлерівських військ, хоч деякі з них пробували і далі бути чинними, але вони не користувалися прихильністю окупаційної німецької влади.

Організації, про які була мова вище, не були проте такими, перед якими мав відчуватися уряд УНР із своєї діяльності. Підзвітним уряд УНР (включно з президентом УНР в екзилі, починаючи від смерті Головного Отамана С. Петлюри) було по відношенні до організації, яка існувала якщо не таємно, то всякому разі негласно-довіреною. Була це організація, що носила назву Братство Української Державності (БУД). Ця організація постала ще в Україні, в

1917-18 роках. Як було сказано вище, частина її членів залишилася в Україні (перетворившись в Спілку Визволення України), а друга частина вийшла на еміграцію і тут розрослася, приймаючи нових членів. Організаційна система полагала на тому, що в окремих місцевостях існували окремі т. зв. громади БУД-у, які часом навіть не зносилися між собою, будучи пов'язані взаємним проводом БУД-у. Автор цих рядків належав до БУД-у лише від 1935 року. Громади існували по таких осередках: у Варшаві 4 громади, і по одній у Львові, Каліші, Парижі, Празі, Подебрадах, і в Букарешті. Вони здебільшого діяли і після початку Другої світової війни. Раз на два роки (часом — на три роки) відбувався з'їзд представників усіх громад. Пригадує, що такі з'їзди відбулись кілька разів у Празі, раз у Відні, раз у Карлсбаді. На цих з'їздах здавали звіти голова і члени уряду, а також президент УНР в екзилі. Там ухвалювалися напрямні діяльності уряду, приймалися зміни на становищах тих чи тих членів уряду і затверджувалася ціла політична лінія уряду. Якби на форумі цієї установи було висловлено недовіру урядові, комусь з його членів або навіть президентові, то це безумовно потягнуло б за собою їх димісію. Отже, БУД був фактичним парламентарним тілом, яке існувало при Державному Центрі УНР.

Було б дуже цікавим відтворити тепер членський склад БУД-у. Було цих членів понад сто. Всі члени уряду (Прокопович, Лотоцький, Шульгин, Смоль-Стоцький, Славинський і т. д.), а також багато вищих військовиків (генерал Сальський, Юнаків, Безручок, Удовиченко, Куш, Шандрук, Змієнов й інші) належали до БУД-у. Було там також багато громадян, які не належа-

ли до уряду чи до вищого командного складу. Назву кілька прізвищ: д-р Т. Олесюк (недавно помер у Каліфорнії), суддя Соловій (помер в Австралії як Архипіскуп Варлаам), полковник і пізніше генерал М. Садовський, суддя Іножарський, полковник Палієнко (згинув під Бродами), полковник і пізніший генерал Валійський, сотник В. Шевченко (помер у Чикаго), полковник і пізніший генерал Йосип Мандзенко (не його брат К. Мандзенко), проф. В. Андрієвський (на другій еміграції перейшов до гетьманців), полк. А. Кмета (так само на другій еміграції перейшов до гетьманців), інж. Плещ (дядько нещодавно померлого проф. Плещу), проф. Петро Холодний і його син П. Холодний молодший, М. Ковальський (помер у Дахау), М. Ковальський (помер у Парижі), полковник М. Битинський (помер у Торонто), Л. Чикаленко, М. Танцюра, Д. Геродот і багато інших. Належало також до БУД-у і досить багато жінок, як, наприклад Марія Лівичийська, Зінаїда Саліковська, В. Завадська (померла в Торонто), Н. Холодна та інші.

Довголітнім головою БУД-у був проф. Борис Іванович (перший голова УНРади з 1948 року). Його заступником був проф. І. Кабачків. Останнім секретарем БУД-у був М. Лівичийський, останнім скарбником суддя В. Соловій.

На другій еміграції, приблизно від 1946 року, було започатковано другу, допоміжну для БУД-у організацію під назвою Союз Української Державності, СУД. Туди приймалися члени, які пізніше, мали б перейти до БУД-у. Але БУД був розв'язаний і припинив свою діяльність в 1948 році, після створення Української Національної Ради.

(Продовження буде)

Найновіша українська...

(Закінчення зі ст. 2)

тупати, дбати про розвиток української культури — бути добрими українськими амбасадорами, — говорив І. Романчук.

Недомагання: організації посилають до КУК невідповідних делегатів, які не можуть чи не хочуть вивчати як слід повинні посилати своїх найкращих людей. Організації, які сусільство, мало цікавляться працею і турботами КУК-у, а молодих людей до праці дуже важко знайти, хоч маємо організації молоді; наприклад, для тримання шнурів для порядку під час демонстрацій у річницю 50-ліття голоду в Україні треба було 100 людей, а з важким трудом вдалося зорганізувати 50.

Існує велике зрізнення, загато організації. Колись І. Романчук чув українську приповідку, яка казала, що „де два українці, там три політичні партії“, а тепер він думає, що „де два українці, там чотири організації“.

Прийми такого стану: люди, особливо молоді, мало обанайменовані з нашими справами, мало читають, тому народжується байдужість, або й ворожість. Відомо, що найкраще виховання починається в хаті, і як цього патріотичного почуття не вивести з дому, тоді важко щось будувати. В багатьох наших людей немає громадського способу думання.

І. Романчук свідомий, що КУК-у бракує фондів і людей до роботи, але він теж думає, що треба залишитися в КУК-у і старатися поліпшити справи і діяльність цієї нашої організації. Він є українцем і знає свою відповідальність, тому працює у КУК-у, хоч на це немає багато часу.

Про альтернативу, як поліпшити нашу організаційну роботу, говорив професор Юрій Даревич. На самому початку він зазначив, що в Канаді більше людей українського походження, ніж у деяких теперішніх державах, а в Торонто більше живе українців, ніж у передвоєнному Львові. Ми живемо як рівноправні громадяни серед канадського суспільства. Ми прийшли сюди не як колонізатори — як англійці і французи — тому наша мова і культура повинні розвиватися динамічно. Ми маємо великі успіхи у професійних і інших галузях, але в організаційному житті в нас навантаження. Основне завдання КУК-у заступати українські інтереси перед канадським урядом, але КУК виконує це своє завдання слабо, а уряд захищений на мінімальному. Та КУК не може ефективно діяти у теперішній структурі — це інституція, яку не можна порівняти до уряду, а її скорше можна порівняти до Організації Об'єднаних Націй, в якій існує право вето й вона тому не ефективна.

Складові організації не дуже зацікавлені діяльністю КУК-у, їх більше цікавлять свої організаційні інтереси, але шість головних організацій мають монополію в КУК-у і нічого не вдається там змінити. Тому для молодих людей, які мають

інший підхід до організаційного життя, такі форми завдання, вони не зацікавлені йти працювати до таких організацій, в яких не вдається нічого змінити. Мабуть, молодим людям прийде створити нові форми діяльності в новій організації, яка відповідала б їхнім вимогам і зацікавленню.

У дискусії підкреслено непропорційність фінансових і людських ресурсів, які стоять до розпорядження нашої централі у порівнянні до її складових організацій; наприклад, Відділ КУК-у в Торонто має бюджет 36,000 доларів, а ПЛаст — 160,000. Порівнювалося діяльність Жидівського конгресу з КУК-ом: жиди мають у своїй централі 140 працівників, а українці — 4-5. Щоб провести зміни, забере деякого часу; є в нас віддані люди, які будуть вести діяльність нашої організації, але організаційного життя, тільки треба для них створити відповідні організаційні форми.

Голова Конференції Марко Бойцун у заключному слові сказав, що наша організація живе тепер у перехідній стадії — старі ділячі відходять, а молоді шукають за новим способом діяльності. Це можна порівняти до стану після Першої світової війни в Галичині, де молоді знайшли нові форми для свого виважу. На це складаються різні причини: історичні — люди повертаються до джерел своєї історії, економічні — теперішній господарський стан, психічний — людина, яка ніколи не була імігрантом не розуміє імігранта. Щоб з'єднати дії, треба багато часу, багато зусиль, але ми мусимо це зробити”, — говорив М. Бойцун.

Комітет планує чергові конференції і сподівається, що восени в них зродяться ідеї, яка організаційна форма матиме найбільші можливості на успіх.

Краса...

(Закінчення зі ст. 2)

— А що ви тут робите? Ви ж письменники! —
— Та от наші люди літературою не дуже цікавляться. Ось Віра Вовк і Леся Храплива витинанки ріжуть, Дюк Гуменна робить ляльки, а я вишиваю.

Кінцева заувага: закінчилась вистава, модельний чимдуж швидко поскидали свої кияцькі та боярські сукні й вийшли в залу в джинсах і строкатих сукнях. Вишита краса піде знову до скринь. А чи не краще було б носити наше вбрання до театру, в гостину до своїх і до чужих, а також і на працю до бюро? Добре було б для пропаганди!

Г. Ч.

Наталія Полонська-Василенко

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

У 2-ох ТОМАХ

Ціна: \$52.00 з пересилкою

Мешканці міста Нью-Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! ТІЛЬКИ П'ЯТЬ ХВИЛИН ВАШОГО ЧАСУ КОШТУЄ ПРИДБАННЯ ЖИТТЯВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЙОГО БРАК ВАШІ РІДНІ МОЖУТЬ ВІДЧУВАТИ ДОВГІЙ ЧАС. ТОМУ ЩЕ СЬОГОДНІ ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Кардинал Владислав Рубін у Святоуспенському Храмі в Мисисага

Запланована Владикою Ізидором Борецьким подорож і зустріч Кардинала Владислава Рубіна, вікарія Святого Отця Папи Івана Павла II і префекта Священної Конгрегації Східних Церков, з українськими католиками Східної Епархії Канади розпочалися у четвер, 9-го червня 1983 року.

Наш величний храм Успення Богоматері в Мисисага був місцем Пасхального Молебня, в якому взяли участь запрошені гості-делегати українських церковних і мирянських організацій з близьких і дальших міст провінції Онтаріо разом із своїми парохами.

Молебен відправляв Кардинал Владислав Рубін, Владика І. Борецький в асисті численного духовенства, а співав хор — Криос. Достойний гість у своєму зверненні до вірних говорив про призначення про важкі початки української Церкви в Канаді та про великий рист релігійного життя українців за цей пройдений час. Згадав він і про влад нових припливів іміграції в релігійне життя в перед-і повосени роках.

Тому що дещо поглибив у своєму слові наш Владика Ізидор, навівиш неповторний приклад працьовитості піонера-священника о. Івана Волянського, який, між іншим, був парохом Блаженішого Патріарха Йосифа та охрестив нашого Владика. Нам було цікаво довідатися, що о. Волянський не тільки заснував першу українську церкву на північно-американському континенті, але пізніше, разом із своєю нерозлучною дружиною, об'їхав цілу західну півкуню, заклали 67 парохій. Це звучить у теперішні часи дуже просто, але в той час це була справді небачна жертва рушати в незнану дорогу по північно-американському континенті, не говорячи про південно-американські країни. Там серед важких обставин поховав о. Волянський свою дружину, а

сам пізніше повернувся до Галичини, де закінчив свою душпастирську дорогу.

Наш невідомий парох, о. крилошанин Матвій Берко у привітальному слові з священниці відданістю виявив радість з нагоди відвідин Кардиналом Рубіном нашого непересічного храму, який присвятив Блаженніший Патріарх Йосиф у 1976 році. Одночасно з великою дозою цінних відвідін Торонтонської Епархії, щоб запевнити нашу Емінієнцію про вірність і лояльність Апостольській Столиці нашого духовенства. Та, коли пригадуємо собі, що великий подвижник Митрополит Андрей відновив прадавню ідею всеукраїнського Патріархату, нехай це наше бажання шістьдесят і кілька років пізніше висидати призначення Апостольською Столицею нашого Первоієрарха першим українським Патріархом — не буде інтерпретоване як брах лояльності Святишному Отцеві. Ми свідомі витрачених зусиль наших славних і світлх попередників, почавши від святого священномученика Йосифа а до Великого Митрополита Андрея у справі з'єднання всіх українців. Тому саме, у тому світлі висловлюємо це бажання наших вірних, бо у серцях всіх нас — Блаженний Йосиф є нашим Патріархом”. На закінчення просив наш парох о. Берко передати шире запрошення Святошному Отцеві відвідати святоуспенський собор при нагоді відвідін Канади в наступному році.

Після закінчення Молебня всі делегати українських церковних і мирянських організацій та представники інших національностей (понад 20 осіб), як також численна кількість українських священників вийшли в чудово удекоровану церковну залу, освітлену синьо-жов-

У притворі церкви вітають Кардинала В. Рубіна хлібом-сіллю Тамара Зазуля і о. крилошанин Матвій Берко, парох. Побіч Кардинала (зліва) Владика Ізидор і о. монсеньйор Р. Бруні, секретар Владика Рубіна.

тими світлами з написом „Вітайте, Емінієнці“ над дверима.

Достойного гостя у товаристві нашого Владика і монсеньйора Ренато Бруні, привітали хлібом і сіллю голова Патріархальної Ради, Тамара Зазуля і Марта Хомин, голова Українців Католиків торонтонської епархії, як також діти цілоденної школи св. Софії, разом із о. М. Берком і Лепарієм Колумба ім. А. Шептицького, провели до почесного столу, де, крім згаданих осіб, сиділи отці митра П. Хомин, В. Філевич, І. Сиротинський; д-р Ю. Пелех, голова Українців-Католиків Канади; Марія Долиш, голова Ліги Українських Католиків Жінок Канади; д-р М. Кушета, голова Братства Українців Католиків Канади; о. д-р Р. Даниляк, канцлер Торонтонської Епархії; о. д-р М. Сташ, голова церковного суду Торонтонської Епархії.

Господарем святкової трапези був д-р П. Глібович, який, вітаючи Кардинала В. Рубіна й усіх присутніх, коротко сказав про незвичайний рист нашої епархії, де від 1949 року число українських католицьких церков зросло від 17-ти до 74-ох; українських священників тепер є 100 у порівнянні до 28 в 1949 році, і в додатку ще 13 дяконів.

Закінчуючи своє вступне слово, він просив передати від усіх присутніх молитовний привіт Папі Іванові II і нашому Патріарху Йосифу та просив молитов за нашу дальшу працю, як також спеціальних молитов за 7 мільйонів жертв штучного голоду, заподіяного комуністичним урядом, та за наших братів і сестер в Україні, які в ім'я правди і Христові Церкви гинуть від катів совєтського уряду. Замість вступної молитви жіночий хор „Ясмин“ при церкві Святого Успіння під управою Олени Глібович проспівав „Христос Воск-

рес“ муз. А. Гнатишина, солю Анни Яцишин.

Короткий, але, як завжди, змістовний привіт від усіх Українських Католицьких Організацій передав д-р Ю. Пелех, закінчивши побажанням багатьох літ, до чого долучилися всі присутні відспіванням „Господи, помилуй“.

Потім виступили учні цілоденної школи св. Софії при нашій парохії, які продемонстрували „Пам'яті Митрополита Андрея“ Лесі Хрипливої у підготовці Дарії Даревич, та квітент учениці цієї школи в підготовці Люсії Войтек, у супроводі гітари (о. Галадза) і мандоліни (о. Ю. Кутю) виконав „Клич спалена пісня“ муз. В. Чича та „Русинчик“ муз. Г. Майбороди. Танцювальний ансамбль „Барвінок“ під керівництвом Андрія Малета виконав „Гопак“. Жіночий хор „Ясмин“ у фортепіановому супроводі Христини Шевчук закінчив цю частину вечора піснями: „Препорока Діво Маріє“ муз. А. Гнатишина, „Зоре моя вечірняя“ народна мелодія, „За тебе, Україно“ муз. С. Людкевича.

Святкову Зустріч-Вечерю почав і закінчив Кардинал Владислав Рубін молитвою а гості-учасники ще довго ділилися враженнями про цей вечір.

Ми щасливі, що наша парохіяльна родина мала нагоду гостити достойного відпущника Святошого Отця та віримо, що Кардинал В. Рубін із цієї зустрічі розуміє наші думки й бажання, сповнення яких так потрібне для дальшого посилення нашого духу в обороні нашої Церкви та збереження наших правдивих традицій; що ми тільки хочемо почуватися рівноправними з іншими католиками східного обряду, признаючи нам Апостольською Столицею український Патріархат.

Т. Г.

Відбулись Загальні збори КОУАО в Нью Йорку

Загальні Збори Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій метрополітального Нью Йорку Відділ УККА відбулися 16-го червня ц.р. в Українському Народному Домі. Присутніх — 32 уповноважених представників місцевих організацій. До президії зборів покликані з молодшої генерації молодого економіста Богдана Гаргая, який речею і, головне, спокійно проводив нарадами: та секретаря мгра Ярослава Дашкова. Від парохії св. Юра о. Тарас Прокопів, ЧСВВ, започаткував збори молитвою і коротким привітанням, закликавши до корисної об'єднаної громадської праці.

За працю в минулій каденції звітували: голова інж. Михайло Шпонтак; секретар мгр Осип Рожка; скарбник Микола Хоманчук; імпрезовий референт Олена Гентіш; пресовий референт Оксана Луцька; Контрольна комісія — Микола Кузик.

У звітному році 1982-83 Управа КОУАО перевела ряд успішних акцій та імпрез: відзначення 40-річчя Української Повстанської Армії, Листопадові роковини, концерт, присвячений українському композиторові К. Стеценкові, святкування української державності і соборності, концерт у пошану Тараса Шевченка. Із зовнішніх акцій Комітету ОУАО були — участь у Тижні Поневолених Народів з числом українською групою, переведення Дня української державності в Сіті Голл з прокляцією посади міста Нью Йорку Едварда Кача та губернатора Маріо Квемо, та успішна багатотисячна всеукраїнська Маніфестація в 50-річчя голодного голоду на українських ґрунтах.

Крім управи, обрано ряд комісій, завданням яких буде допомагати референтам у виконанні наміченої праці комітету.

На закінчення зборів новий голова, подякувавши за вибір та співпрацю в минулому, заявив, що підтримуватиме простоту поставлення в Нью Йорку пам'ятника жертвам українського голодомору.

Збори закінчено відспіванням українського національного гімну.

О. Л.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, виступаючи за невідкладну допомогу зруйнованому доволілітніми війнами Ліванові, підписав у понеділок законопроект надання такої допомоги цій країні в сумі 251 мільйон доларів у формі додаткової економічної і військової допомоги ще цього року. „Фінансування, узаконене цим актом, значно допоможе економічній розбудові і політичній стабільності цієї країни, а також допоможе міжнародним зусиллям зміцнити суверенність і незалежність Лівану“, — заявив Президент.

Ділимося з Родиною, Приятелями і Знайомими сумною вісткою, що в неділю, 26-го червня 1983 року, помер, ненадіжно, на удар серця, на 63-му році життя в Бостоні, Масс.

наш Найдорожчий і Незабутний
ЧОЛОВІК, ТАТО І БРАТ

бл. п.

д-р АНТІН СЛИЖ

професор мікробіології Університету Шипенсбург, Па., любитель хорового мистецтва і довголітній хорист студентського хору в Празі і Мюнхені.

ПАНАХИДА в середу, 29-го червня 1983 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку.

ПОХОРОН в четвер, 30-го червня 1983 р. з того ж заведення о год. 9-й ранку до церкви св. Юра в Нью Йорку, а відтак на українській православній цвинтарі св. Андрія в С. Бавна Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — КАРЕН
доні — СТЕФАНІЯ І МІШЕЛ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною БОГДАНОЮ та дітьми МАРКОМ, АДРИЯНОМ І ЮРИЄМ
сестри:

МАРІЯ ФІШЕР
ЯРОСЛАВА ПАНЧУК з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
і дітьми РУДОЮ з чоловіком АНДРЕЄМ РІПЕЦЬКИМ
І ХРИСТОЮ
ДАРІЯ САМОТУЛКА з чоловіком ТЕОДОСІЄМ та дітьми ОКОЮ, ЄВГЕНОМ І МАРТОЮ

внуки:
о. ВОЛОДИМИР ШУХЕВИЧ з дружиною НАТАЛІЄЮ та родиною в Канаді
БОГДАН ЖОЛКЕВИЧ з дружиною ГАЛІНОЮ в Австралії

кузини:
РОМАН СЛИЖ з дружиною ІРИНОЮ та дітьми
СТЕФАН СКИБАЙЛО з дружиною МАРТОЮ і дітьми
ЯРОСЛАВА КРИСТАЛІВІЧ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ і родиною
ЛЮБА ЯЦИШИН з чоловіком АНТОНОМ і родиною

КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР в ГАНТЕРІ, Н. Й.

подає до відома, що

У ЛІТНЬОМУ ВАКАЦІЙНОМУ СЕЗОНІ СЛУЖБИ БОЖІ в церкві св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ відправлятимуться в неділю о год. 9-й і 11-й ранку, в будні 9-та год. ранку. ВІДКРИТТЯ МИСТЕЦЬКОЇ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ВИСТАВКИ в „ГРАЖДІ“ відбудеться в неділю, 3-го липня 1983 р. о год. 12:15 (безпосередньо після Служби Божої).

Виставка включає твори мистців: Б. Боженський, М. Бутонич, О. Дидинович, С. Геруляк, Я. Гніздоський, Е. Козак, Ю. Козак, Я. Козак, П. Кузьма, С. Леда, М. Мороз, П. Морозова, М. Неділко, Р. Бабюк-Рейні, Б. Пеняк, Б. Титла, Г. Титла, Я. Вижницький, В. Фіцалович, І. Гомоток-Зелік.

Вистава триватиме до Дня Праці, 4-го вересня 1983 року. МИСТИЦЬКІ ВЕЧОРИ — під зарядом ДАРІЇ ГОРДИНСЬКОЇ-КАРАНОВИЧ відбудуться суботами, год. 8-ма веч. в „Гражді“.

Програма в місяці липні:

Субота, 9-го липня, год. 8-ма вечора. МЕЛАНІЯ КУПЧИН-СЬКА, скрипка. СТЕФАНІЯ КУПЧИН-СЬКА, фортепіано. ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ, фортепіано.

Субота, 23-го липня, год. 8-ма веч. — „Українська музика у світовій музичній літературі“ — мгр. РОМАН САВІЦЬКИЙ.

Субота, 30-го липня, год. 8-ма веч. Вечір піснй гумору і сатири. Участь беруть: Валія Карпін, Іванна Кононік — актори української сцени, Степан Магмет — гуморист — при фортепіані Тарас Левіцький.

Дальша програма вечорів буде подана окремо.

Від 3-го липня 1983 р. відкрита в „Гражді“ КРАМНИЦЯ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА у заряді ХРИСТИНИ ПЕВНОЇ

Успівпраці з СУСТА та ТУСМ, RMS Video Productions приготував документальний фільм під назвою „ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ 1932-33“, який передаватиметься на публичних та комерційних стаціях в ЗСА й Канаді.

Якщо Ви вважаєте важким висвітлювати цей фільм у журнальському світі в 50-ту річницю цієї великої трагедії в нашій історії, то просимо допомогти нам у цьому ділі своїми пожертвами, як також документациєю:

RMS Video Productions
P.O. Box 448
New York, N.Y. 10278-0448

CONTRIBUTIONS

1. „Самопоміч“, N.Y., N.Y.	\$500.00
2. Mr. and Mrs. R. Iwanucki, N.Y., N.Y.	500.00
3. St. George Ukrainian Festival, N.Y., N.Y.	243.00
4. Garden State Ukrainian Festival, New Jersey	103.50
5. Ukrainian Orthodox Federal Credit Union, N.Y., N.Y.	100.00
6. Mr. M. Luchuf, N.Y., N.Y.	75.00
7. Ms. O. Kozak, Dearborn Hts., Mich.	50.00
8. Mr. M. Boluch, Acituate, Mass.	50.00
9. Mr. U. Fedoryshyn, Munich, W. Germany	30.00
10. Mrs. L. Temple, Atlanta, Ga.	20.00
11. Mr. M. Mowhan, Newtonington, Conn.	10.00
12. Mr. P. Tkach, Warren, Mich.	10.00
13. Ms. L. Berezowsky, Jaksen Heights, N.Y.	5.00

ДРУКАРНЯ СВОБОДИ

приймає на постійну працю

ЛОМЩИКА-МЕТРАНПАЖА,
СКЛАДАЧА НА КОМП'ЮТОРІ
І ПОМІЧНИКА В ЕКСПЕДИЦІЇ ГАЗЕТИ

(Навичмо). Жінки або чоловіки. Знання англійської мови по-бажане. Години праці від 8-ми ранку до 4:30 по пол. Добрі умови праці і бенєфіти.

Голоситись особисто:

SVOBODA

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237

Нема то як на Союзівці!

Освіти
Українського
Народного
Союзув Кетскільських горах
біля м. Кергемксон, Н. Я.МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ
заплановані
НА ЛІТНІЙ СЕЗОН 1983 Р.

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ:

П'ятниця, 1-го липня
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра АЛІКА І ДОРКАСубота, 2-го липня 1983 р.
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ. „ВЕРХОВИНА”, вокальний
квартет з Торонто.Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
Оркестри: ЧЕРВОНА КАЛИНА, ТЕМПОНеділя, 3-го липня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ЕДВАРД ІВАНКО, тенор;
ТОМА ГРИНЬКІВ, аккомпаніатор
ЛІДА ГАВРИЛЮК, сопрано
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
Оркестри: ЧЕРВОНА КАЛИНА, АЛІКА І ДОРКАСубота, 9-го липня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ПАНОРАМА МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ — 1983
Оригінальна англійська комедія
на одну дію, ВИСТАВКА
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра АЛІКА І ДОРКАСубота, 16-го липня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ІРІ МАЦЮК-ГРИЦІЯ, сопрано
ДІЯРА КАРАНОВИЧА, піаністка
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра БОГДАНА ГІРНЯКАСубота, 23-го липня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ХОР І ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ С.У.М.К.
з Едмонтоном
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра ТЕМПОСубота, 30-го липня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ОПЕСЬ КУЗИШИН, АНСАМБЛЬ СОЮЗІВКИ
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра ІСКРАСубота, 6-го вересня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ. Хор ДУМКА
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра АЛІКА І ДОРКАСубота, 13-го вересня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ПАВЛО ПІШКА, бас. ТОМА ГРИНЬКІВ, піаніст
Год. 10-та веч. — ЗАБАВАСубота, 20-го вересня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
НУСЯ МАРТИНЮК, КАРТЕР МКАДЕМС, виконавці
модерного танку
КАТЯ ОРАНСЬКА-ПЕТИК, співачка-акторка
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра ВОДОГРАЙСубота, 27-го вересня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ, бас-баритон
Камерне тріо КАЛІНА:
ГАЛІНА СТРЕПЕЦЬ, ТОМА ГРИНЬКІВ,
НЕСТОР ЦИБІВСЬКИЙГод. 10-та веч. — ЗАБАВА
Оркестра ІСКРА

ДЕНЬ ПРАЦІ

П'ятниця, 2-го вересня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ„БУЛАВА” з Торонто
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
Оркестри: ТЕМПО, АЛІКА І ДОРКА

ВИБІР „МИСС СОЮЗІВКИ”

Субота, 17-го вересня 1983
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
НАМИСТО, вокальний ансамбль
ІРЕНА ПЕЛЕХ, піаністка
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА. Оркестра ЧЕРВОНА КАЛИНА

Програма може бути змінена

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foordemore Rd. • Kerhonskon, N.Y. 12446
or call (914) 626-5641

Новий фармацевт і доктор медицини

Радіємо, бо наша українська громадськість ЗСА щорічно збагачується медичними професіоналами, які черпають з рядів нашої молоді — юнаків-хлопців, дівчат, які відважно з неохотним завзяттям, відданістю до наполегливої праці та запалом віддали свою молодшу енергію для надзвичайно великої відповідальності в ділянці фармацевтичних наук та в секторі медицини.

Тому і наше Українське Лікарське Товариство радіє і з гордістю та пошаною приймає молодих лікарів у свої вже трохи спорозжені ряди.

Радіє з цієї нагоди і українська громада в Сиракузах, Н. Я. а особливо парафія св. Луки до якої належить молодий лікар Йосип Вертишин і його батьки, Йосип і Ніна, з роду Філімончук. Вертишини, надзвичайно діяльні парафіяни цієї невеликої парафії, яка спромоглася на чудову новозбудовану церкву і класичну залу з модерним устаткуванням.

Й. Вертишин народився 6-го квітня 1956 року в Сиракузах, де, закінчивши початкову освіту, навчався у середній школі Каркорт та в Школі Українознавства в 1962-74 роках. В липні 1974 року він був прийнятий в Массачусетський фармацевтичний коледж у Бостоні.

Д-р Йосип Вертишин

Масс. Після п'ятирічної наполегливої праці, під час якої три рази потрапив на листу декана, і гуртував із відзначенням 24-го травня 1979 року та отримав диплом зі ступенем бакалавра в ділянці фармацевтики.

Молодий фармацевт не зупинився на цьому науковому ступені, а вирішив продовжувати й поглиблювати свої медичні знання. В липні того ж року вступив на медичні студії в коледж педіатричної медицини, де також був двічі на листу декана, а 24-го травня 1983 року закінчив навчання, отримавши диплом доктора медицини в педіатричній ділянці.

Молодому лікареві бажано даліших успіхів у його відповідальній праці.

І.П.Ф.

Відбулось Пленарне...

(Продовження зі стор. 1)

теперішня голова Освітньої комісії УІА, про досі виконану весняну програму і плановану осінню програму, яка включатиме шість курсів, акредитованих Гантерським коледжем і Нью-Йоркським та Колумбійським університетами, а саме: українська мова і культура, які викладатиме д-р Зірка Дерліца; українська історія — д-р Анна Пройс; незалежні студії — проф. Василь Омельченко; українська література — проф. Юрій Шевельов. Курс спонзорований Інститутом: розмовна українська мова — д-р Олександра Кисілевська-Ткач.

Курси суспільної служби: корективне читання, вправи для здобуття громадянства, розмовна англійська мова, орієнтація американського способу життя, письменність, курси для здобуття висококільцевого диплому. Викладачами цих курсів будуть кваліфіковані учительські сили.

Вокальна академія і курси гри на фортепіані. Серії лекцій професорів УНІУ. Гра на бандурі та її будова. Класи малювання — маестро Яків Гніздовський.

Лідія Савойка, голова Комісії суспільної опіки УІА, описала три успішні семінари для старших громадян з участю понад 150 осіб на кожному з них, з інформативною, розважальною і кулінарною (безплатний полуденок) програмою, ініційовані УІА і фінансовані окремим фондом імені Л.Савойки, яка вели ці дуже корисні зустрічі. Прочитано два листи, а саме: один від Владимира Василя Лостена, другий від Дженет С. Сейнер, кошменсера Відділу для старших віком міста Нью-Йорку, у яких автори хвалять діяльність Комісії Суспільної опіки і пропонують їй поміч.

Звітодавцем д-р Р. Сочинський, голова Комісії Громадських зв'язків, сказав, що в останніх кількох місяцях вислано три пресові повідомлення про діяльність Інституту до 28-ми українських часописів у кіль-

ькому світі українською мовою, виключно з „Голосом Америки” і „Радіо Вільна Європа”, та до п'яти періодиків, що мають англійськомовну частину. Поміщено дві сторінки під заголовком „Вісті УІА” у „Свободі”, а саме: 17-го лютого ц.р. із шістьма статтями і сімома фотографіями, та 3-го травня з дев'ятьма статтями і трьома фотографіями. В англійськомовному „Українському Тижневику” поміщено регулярно дописи членів Комісії. Заступник голови Комісії Юрій Мартинюк створив підкомісію інформації та разом з ред. Романом Чайковським й іншими молодими особами видавав інформативні брошури, програмки і календарі імпрез Інституту.

Після закінчення формальної частини Пленарного засідання члени Ради Директорів ще довго розмовляли про активності, які бурхливо розвиває Інститут і про які часом їй добре інформують преса нашу диспору. Всі або майже всі апробують цю діяльність і стоять безумовно за Інститут. Відгук від громадянства досі добрий і у фінансовому відношенні. Однак Рада Директорів повинна далі звертатися до української спільноти підтримувати й надавати свій Інститут, збільшуючи членство, посилюючи свої дати, дари і пожертви, бо все, дійсно все, йде на користь української культури, на користь нас усіх. Вся праця, — запевняли директори, — проходиться й далі так само, не залежно від рішення міста щодо податків, але підтримка громади й надалі потрібна — може навіть у більшій мірі, ніж це було дотепер. Український Інститут Америки разом і в співпраці з іншими українськими й неукраїнськими культурними установами добиватиметься позитивної ухвали від міста до переможного кінця. І в цьому ми усі маємо допомогти Інституту. Адреса УІА: Ukrainian Institute of America, 2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021. Телефон: (212) 288-8660.

Філадельфійська Округа УНС
виграла автомобіль

Філадельфія, Па. (с.г.) — Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії впровадив в життя дуже розумну і практичну акцію продажі уділів на сплатення боргу. Особи, організації чи установи, які закуплять уділ за 250 доларів стають членами центру, а при тому мають можливість виграти одну з дуже цінних нагород, як, наприклад, 1,000 доларів готівкою, вакації на Бермудах, або автомобіль. До виграти тих цінних нагород є управлені також особи, які закуплять квиток за 50 доларів.

Відбуваючи останні Річні збори Округи, зібрани союзовці схвалили закупити в Центрі уділ за 250 доларів і цей уділ був щасливим тому що квиток число 2012 дав

нагоду Окрузі виграти автомобіль „Форд-експорт” вартості 4,000 доларів, закуплене по зниженій ціні в автомобільному підприємстві, якого власником є Іван Гинявський.

Автомобіль Окрузі не потрібний і тому Управа під час спеціальних нарад в дні 10-го червня вирішила вартість авто, тобто суму 4,000 доларів розділити на три частини. В першу чергу виграти має право один з членів Округи. Також Управа пам'ятала і про Український Спортивний Осередок „Тризуб” для якого призначено 500 доларів.

Вашінгтонський...
(Закінчення зі стор. 1)

місії стоїть багато завдань, які вимагають посвяти часу, знання, професійного підходу, такти і зв'язків з американським політичним світом і засобами інформації. Назвемо лише деякі з цих завдань: виготовлення матеріалів про Великий голод для членів Конгресу і засобів масової інформації, памфлетів для виставок до учасників Концерту, текстів для учасників походу, листівок для розповсюдження в місті, пологодження багатьох деталей, зв'язків з прийняттям у Конгресі (заяв, прислуга, харчі, ескорти для гостей, програма під час прийняття тощо), перевезення, впорядкування і обслуговування виставки про Великий голод, організації походу, голосників, підбір промовців, запрошення визначних гостей на Концерт та їх розміщення і тому подібне.

Відрядним фактом є те, що до праці в цих комісіях зголосилося уже чимало ентузіастів з молодшого покоління, які знають добре англійську мову, відносять в столиці і американський стиль праці, мають зв'язки з американцями і розуміють, що 50-літня народна вбивча голоду в Україні — це не тільки час вшанування пам'яті жертв цієї небаченої доти демографічної катастрофи, але також нагода для популяризації загально української справи.

Деякі комісії вже ще поповнюються новими добровольцями, і тому повний їх склад буде опубліковано пізніше. Очевидно, для виконання усіх завдань буде потрібна допомога також багатьох інших людей як з Вашінгто-

ну, так і з інших міст. На нараді подано думку створити окрему секцію для зв'язків з українською громадою Вашінгтону, щоб одержати від місцевої громади якнайбільшу допомогу людськи.

Одна з учасниць наради подала думку звернутись через нашу пресу до всіх українських громад, де вже відзначено річницю Великої голоду, щоб вони надіслали вашінгтонському Комітетові імені конгресменів, які там виступали з промовами, тексти їх промов, якщо такі є і відгуки місцевої американської преси на ті жалобні урочистості, бо ці матеріали можуть бути допоміжні в організації та розголосі акцій у Вашінгтоні.

На нараду загощила відома громадська діячка д-р Катерина Кохно, свідок голоду в Україні, яка виступила тут з виступом доповіді про цей український голод і до його причини. Присутні з увагою вислухали її доповідь, а голова англійськомовної пресової комісії А. Білик заявив, що він вживатиме заходів, щоб місцеві телевізійні станції використали її інформації і фільм про документи голоду, який має д-р К. Кохно.

Французьке Радіо повідомило в понеділок, 27-го червня, що Франція рішила допомогти законному уряду Чад у боротьбі проти нападу спільних сил заколотників і Лівії та терміново вислати до Чаду військову допомогу, включаючи протитанкову зброю, ракети різного призначення та інше необхідне військове спорядження і зброю. В радіоінформації говориться, що допомога буде переслана повітрям негайно. Газета „Ле монд”, цитуючи міністра оборони Франції Шарля Ерні, заявила, що покищо не передбачається висилки французького війська для допомоги Чадові, колишній колонії Франції у Північній Африці.

Надзвичайно складні та вдосконалені електронні системи попередження та протиракетні системи можуть довести до стану, коли несподіваний напад ядерно-ракетних сил противника стане неможливим, так заявляє видаєць книжки про військовий зв'язок. Британський експерт з електроніки Боб Реггет говорить, що ворожі ракети можна буде виявити в момент їх випуску і негайно відвернути їх з курсу електронними приладами або знищити лазерними променями з космосу. Але одночасно Реггет остерігає, що Советський Союз постійно піднімає західне першцтво викраданням секретів науки і техніки, а також своїми власними зусиллями в напрямі розвитку складних систем як оборони, так і нападу.

ЕГІПЕТСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ, який воював з ізраїльтянами в 1973 році, став губернатором столиці Каїру і воюватиме тепер з брудом столиці Єгипту. Найскладнішою проблемою свого життя генерал Юсеф Сабрі Абу Талєб вважає привести до порядку занежене і засмічене багатомільйонне місто, найбільше в арабському світі. Єгипет був зайнятий весь час війною з Ізраїлем і не признав жадних коштів на упорядкування міст. В Каїрі сміття викидають через вікна на вулиці або дахи і балкони сусідніх будинків. Гаряче сонце висушує весь бруд, і він у вигляді пилюки разом з піском з близької пустелі закриває небо Каїра сірою пеленою, немов туманом. Сам Талєб з приводу очищення Каїру сказав: „Це буде одною з найважчих проблем у світі”.

РЕЧНИК КУРДСЬКИХ повстанців заявив у неділю, 26-го червня, в Лондоні, що повстанці в північній частині Іраку в останніх запеклих боях вбили понад 70 іракських вояків і збили один гелікоптер. Повідомлення говорять, що повстанці зміли цілий десант іракських вояків, які висадилися з гелікоптера на горі Маненде, яка панує над районом Каля Діза. Повідомлення також говорять, що повстанці не знали жадних втрат.

+
ВІДИШЛИ ВІД НАС

АНТОНІНА ЯКИМЧУК, член УНС Відд. 137-го ім. Б. Хмельницького в Вест Істоні, Па., померла 3-го березня 1983 року на 80-му році життя. Нар. 1902 році в Запінці, Україна. Членом УНС стала в 1951 році. Залишила в смутку друзів і приятелів та союзову громаду. Похорон відбувся 7-го березня 1983 року на цвинтарі св. Духа в Вест Істоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефан Колодуб, секр.

СТЕПАН ТИНЯК, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ” в Бунсакеті, Р.І., помер 25-го квітня 1983 року на 63-му році життя. Нар. 23-го грудня 1919 року в Менах. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку брата Григорія і три сестри: Анну, Марію і Галину та дальшу родину. Похорон відбувся 27-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Степана в Менах, Р.І.

Вічна Йому Пам'ять!
Леон Гардік, секр.

ІВАН ВІШКА, член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауі, Огайо, помер 26-го квітня 1983 року на 63-му р. життя. Нар. 1920 р. в Зах. Україні. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Олену, доньку Ірину і Мерієн, сина Данила. Похорон відбувся 28-го квітня 1983 року на цвинтарі „Кальварія” в Янгстауі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
П.Лішак, секр.

ПЕТРО ХАНЕВИЧ, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ” в Перт Амбю, Н.Дж., помер 17-го лютого 1983 року на 60-му році життя. Нар. 20-го лютого 1922-го року в Західній Україні. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Юлію. Похорон відбувся 19-го лютого 1983 року на українському цвинтарі Богоявлення в Говплон, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Меланія Льюрен, секр.

МАРІЯ КАРИШИН, член УНС Відд. 204-го ім. А.Гончаренка в Нью-Йорку, померла 6-го квітня 1983 р. на 91-му році життя. Нар. 1892 року в Україні. Членом УНС стала 1938 року. Залишила в смутку Стефанію Ушак. Похорон відбувся 9-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Мирон Заліпський, секр.

МЕЛАНІЯ ВОРОБЕЦЬ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер” в Нью-Йорку, померла 15-го квітня 1983 року на 89-му році життя. Нар. 7-го серпня 1893 року в Галичині. Членом УНС стала 1935 року. Залишила в смутку сина Нестора і трьох унуків. Похорон відбувся на цвинтарі „Оливна Гора” в Мессес, Нью-Йорк.

Вічна Йому Пам'ять!
С.Чума, секр.

ІВАН АНДРОСЬКИЙ, член УНС Відд. 192-го Т-ва „Запорозька Січ” в Теркмірі, Н.Я., помер 29-го квітня 1983 року на 92-му році життя. Нар. 1891 року в Україні. Членом УНС став 1937 року. Залишив у смутку дружину Катерину, двох синів, Михайла та Петра; три дочки — Ліною, Анну і Марію, кількох унуків і правнуку. Похорон відбувся 22-го травня 1983 року на цвинтарі „Лейкью” в Річфілд Спрінгс, Н.Я.

Вічна Йому Пам'ять!
Яр. Сенишин, секр.

МИХАЙЛО АРТИМОВИЧ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Я., помер 29-го квітня 1983 року на 69-му році життя. Нар. 27-го серпня 1914-го року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну та інших членів родини. Похорон відбувся 2-го травня 1983 року на цвинтарі св. Матія в Вест Сенека, Н.Я.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Гарауус, секр.

ОЛЕКСА ЖИГАЙ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Я., помер 30-го квітня 1983 року на 77-му році життя. Нар. 30-го березня 1907 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію й інших членів родини. Похорон відбувся 2-го травня 1983 року на цвинтарі св. Матія в Вест Сенека, Н.Я.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Гарауус, секр.

ПІЛЯРИЙ ІВАСЬКІВ, член УНС Відд. 430-го Т-ва „Дністер” у Філадельфії, Па., помер 24-го квітня 1983 року на 84-му році життя. Нар. 1899 року в Золотій Свободі, пов. Бережани, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Теклю, синів Володимира, Ярослава і Андрія з дружинами, 6 унуків і трьох правнуків. Похорон відбувся 28-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Марії у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
І.Книгинський, секр.

СТЕЛЛА ЗЕПКО ГАРТ, член УНС Відд. 180-го ім. Івана Франка в Акроні, Огайо, померла 24-го квітня 1983 року на 66-му році життя. Нар. 31-го липня 1916-го року в Акроні. Членом УНС стала 1938 року. Залишила в смутку мужа Річарда, сина Річарда, мол., доньок Стефані і Діну, брата Франка, сестру Анну Бердлар, Юлію Зепко, Марію Александер і Юліє Девенпорт. Похорон відбувся 27-го квітня 1983 року на цвинтарі „Святого Хреста” в Акроні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Геновефа Жеребник, секр.

МАРТА ПРИЛЕПА, член УНС Відд. 484-го ім. Т.Шевченка в Ютіці, Н.Я., померла 27-го квітня 1983 року на 85-му році життя. Нар. 1899 року в селі Піще, Волинь, Україна. Членом УНС стала 1956 року. Залишила в смутку чотирьох синів: Григорія, Василя, Юліана і Юрія, дочку Марію, невестку Валю, 7-ох унуків і 4-ох правнуків. Похорон відбувся 30-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Байсборо, Н.Я.

Вічна Йому Пам'ять!
В.Запаранюк, секр.ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНСНЕДІЛЯ,
10-го ЛИПНЯ 1983 р.

Рочестер, Н. Я. піврічні збори Т-ва Запоріж. Січ 367-й Відд., о год. 1:30 по пол. в кафеєтерії св. Йосафата. Простіться чл. прибути. На порядку нарад: Пліткіс 2-го серпня і 70-й Ювілей 23-го жовтня. На зборах можна одержати свої дивіденди чл. — П. Дзюба, гол., П. Стадник, касир, В. Попович, секр.

НЕДІЛЯ,
17-го ЛИПНЯ 1983 р.

Вільямstown, Н. Дж. Річні збори 261-го Відд., о год. 9-й ранку в церковній залі св. Петра і Павла, Black Horse Pike, Cecil — Williamstown, N.J. Буде вибір Управи Відділу. Просіться всіх чл. прибути. — П. Аркотин, секр.

REAL ESTATE

Близько Союзівки —
ХАТА НА ПРОДАЖ
у „Золотій Осені”.
3 спальні, вітальня, ідальня, кухня, повна пивниця, гараж.
(914) 626-8266
Отримання за умовою.

MOUNTAIN RETREAT

Kerhonskon, N.Y. 6 ml. from Soyuzivka, one bedroom furnished winterized mobile home, 2 car garage on 4+ acres with beautiful mountain view, \$24,000. Will consider financing. Call (914) 626-3551

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R.H. Burnadz — J.J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available throughout the Metropolitan Area.ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Now available:
additional copies of The Ukrainian Weekly's special issue on the GREAT FAMINE.

Order by writing or calling The Weekly at (201) 434-0237.